

Posudek diplomové práce

Autor DP: **Bc. Marie Holyanska**

Název práce: **Videotrénink interakcí a možnosti jeho využití v rodinách s dětmi se sluchovým postižením**

Studijní program: **Psychologie N7701**

Vedoucí práce: **PhDr. Eva Šírová, Ph.D.**

Oponent: **Mgr. Michaela Veselá**

PŘÍNOS: Autorka předkládá velice kvalitně zpracovanou diplomovou práci, která se zabývá interakcí mezi neslyšícím dítětem a jeho matkou. Toto téma je velmi přínosné a v mnoha směrech novátorské. Jak autorka správně píše, deset procent neslyšících se rodí do slyšících rodin (dle Gallaudet Research Institute jsou to pouhá 4 procenta). Proto je potřeba především vybudovat pevný vztah mezi matkou a dítětem. V případě slyšících rodičů může dobrou komunikaci brzdit přítomný strach, zloba i beznaděj z toho, že se právě jim narodilo takové dítě. A proto je třeba rodičům v pochopení světa n(N)eslyšících pomoci. Videotrénink interakcí (VTI) se zdá být velmi dobrou cestou.

V TEORETICKÉ ČÁSTI se autorka zabývá vymezením pojmu týkajícího se sluchového postižení a VTI a předkládá analýzu dostupné literatury vázající se k tématu DP. Je třeba zdůraznit, že kapitoly jsou dobře vystavěny a obsahují všechny důležité aspekty psychologické práce s rodinami neslyšících. Možná bych více zdůraznila potřebu najít komunikační prostředek přístupný smyslům neslyšícího dítěte, protože to je základní předpoklad normálního psychického vývoje. Pokud se toto podaří, je neslyšící hendikepován již pouze v absenci mimovolního učení.

Na str. 36 bych uvítala vymezení vůči citaci Vymlátilové a sice že u neslyšících dětí nelze provádět psychoterapii kvůli komunikační bariéře. Doktorka Vymlátilová vůbec nepočítá s variantou, že by dítě ovládalo český znakový jazyk, který umožní provádět psychoterapii v jiném jazykovém kódě.

Děkuji za poslední odstavec na straně 13, kde se autorka vyznává z nově nabytých znalostí o Neslyšících a uvádí respekt k jejich postojům jako hlavní vodítko práce s touto skupinou klientů.

VÝZKUMNÁ ČÁST je koncipovaná z důvodu covidové epidemie jako případová studie. Je třeba zdůraznit že i přesto sbíráním a analýzou dat strávila autorka mnoho času. Oceňuji také navázanou spolupráci s Centrem pro dětský sluch Tamtam spočívající ve vzájemném poskytnutí informací, které pomáhají dokreslit vývoj neslyšícího chlapce. Spolupráce matky a syna s diplomantkou je podrobně zapsána a zakódována. Předložené materiály jsou přehledné a dobré se v nich orientuje.

Specifickým problémem neslyšících v těchto dnech je nošení roušky, která de facto znemožňuje komunikaci. I většina štítů, při orální komunikaci nevadí, znakování komplikuje.

Proto většina neslyšících preferuje kontakt bez roušky, který je ovšem podmíněn negativním PCR testem.

Pokud se do rodiny narodí dítě s postižením, přicházejí často rodiče zásahy odborníků o své rodičovské kompetence, VTI se jeví jako dobrá cesta, jak je jim zase vrátit.

V DISKUSI autorka porovnává svá zjištění s ostatními výzkumy, zamýslí se nad etikou a přínosem pro diádu probandů. Velmi oceňuje také zamýšlení nad uplatněním metody VTI při práci s neslyšícími do praxe, neboť se zdá, že není pro její použití překážek a nástrojů pro práci s neslyšícími je pomálu. Zejména oceňuje nápad využít VTI pro trénování přepínání pozornosti, neboť to je zásadní dovednost, kterou se každý neslyšící musí naučit.

PO FORMÁLNÍ STRÁNCE jsem neobjevila žádné závažnější chyby. Na straně 12 jen navrhoji u citace Hellen Kellerové uvádět, že je „hluchoslepá“ nikoli, že se jedná o osobu se zrakovým a sluchovým postižením.

Dále autorka v etice výzkumu (správně) uvádí, že v rámci zachování anonymity neposkytne přepisy rozhovorů, nicméně vzápětí jmenuje pracoviště matky, což vzhledem velikosti komunity neslyšících umožňuje celkem snadno osobu identifikovat.

Práce svým rozsahem splňuje normy a autorka prokázala schopnost pracovat s literaturou. Její práce také dokládá dobrou orientaci v popisované problematice.

Ráda bych se autorky zeptala na tyto otázky:

- Jaké jsou hlavní odlišnosti ve „vztahování se k sobě“ při VTI mezi slyšícími klienty a sluchově postiženým dítětem a jeho matkou?
- V jakých konkrétních ohledech se zlepšila interakce mezi matkou a jejím synem?
- Máte nějakou fantazii proč dítě odmítá znakový jazyk?
- Je možné pomocí metody VTI změnit pohled některých odborníků na sluchově postižené?

Předložená práce splňuje požadavky na diplomové práce kladené, a proto ji hodnotím **VÝBORNĚ** a doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 18. 05. 2021

Mgr. Michaela Veselá